

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 171 (XV) — Nr. 189

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 26 martie 2003

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
LEGI ȘI DECRETE			
72.		77.	3-4
— Lege pentru acceptarea Codului internațional pentru construcția și echipamentul navelor pentru transportul în vrac al produselor chimice periculoase (Codul IBC), adoptat de Organizația Maritimă Internațională prin Rezoluția MSC.4(48) a Comitetului Securității Maritime la Londra la 17 iunie 1983 și, respectiv, prin Rezoluția MEPC.19(22) a Comitetului pentru Protecția Mediului Marin la Londra la 5 decembrie 1985, astfel cum a fost modificat prin amendamentele ulterioare, precum și pentru acceptarea amendamentelor din 1990, 1999 și 2000 referitoare la acesta		— Lege pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 118/2002 privind punerea în valoare a plantațiilor vitipomicole abandonate	
113.		120.	4
— Decret privind promulgarea Legii pentru acceptarea Codului internațional pentru construcția și echipamentul navelor pentru transportul în vrac al produselor chimice periculoase (Codul IBC), adoptat de Organizația Maritimă Internațională prin Rezoluția MSC.4(48) a Comitetului Securității Maritime la Londra la 17 iunie 1983 și, respectiv, prin Rezoluția MEPC.19(22) a Comitetului pentru Protecția Mediului Marin la Londra la 5 decembrie 1985, astfel cum a fost modificat prin amendamentele ulterioare, precum și pentru acceptarea amendamentelor din 1990, 1999 și 2000 referitoare la acesta		— Decret privind promulgarea Legii pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 118/2002 privind punerea în valoare a plantațiilor vitipomicole abandonate	
	2	DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
		Decizia nr. 82 din 25 februarie 2003 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 43 alin. 3 din Codul familiei	
			5-6
		ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
		13.	7
		— Ordin al ministrului Autorității pentru Privatizare și Administrarea Participațiilor Statului privind instituirea procedurii de administrare specială la Societatea Comercială „Solventul” — S.A. Timișoara	
	3	14.	7-8
		— Ordin al ministrului Autorității pentru Privatizare și Administrarea Participațiilor Statului privind instituirea procedurii de administrare specială la Societatea Comercială „Ceritex” — S.A. Brașov	

★

LEGI ȘI DECRETE**PARLAMENTUL ROMÂNIEI****CAMERA DEPUTAȚILOR****SENATUL****LEGE**

pentru acceptarea Codului internațional pentru construcția și echipamentul navelor pentru transportul în vrac al produselor chimice periculoase (Codul IBC), adoptat de Organizația Maritimă Internațională prin Rezoluția MSC.4(48) a Comitetului Securității Maritime la Londra la 17 iunie 1983 și, respectiv, prin Rezoluția MEPC.19(22) a Comitetului pentru Protecția Mediului Marin la Londra la 5 decembrie 1985, astfel cum a fost modificat prin amendamentele ulterioare, precum și pentru acceptarea amendamentelor din 1990, 1999 și 2000 referitoare la acesta

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Art. 1. — Se acceptă Codul internațional pentru construcția și echipamentul navelor pentru transportul în vrac al produselor chimice periculoase (Codul IBC), adoptat de Organizația Maritimă Internațională prin Rezoluția MSC.4(48) a Comitetului Securității Maritime la Londra la 17 iunie 1983 și, respectiv, prin Rezoluția MEPC.19(22) a Comitetului pentru Protecția Mediului Marin la Londra la 5 decembrie 1985, astfel cum a fost modificat prin amendamentele adoptate prin Rezoluția MSC.10(54) a Comitetului Securității Maritime la Londra la 29 aprilie 1987, prin Rezoluția MSC.14(57) a Comitetului Securității Maritime la Londra la 11 aprilie 1989 și, respectiv, prin Rezoluția MEPC.32(27) a Comitetului pentru Protecția Mediului Marin la Londra la 17 martie 1989, prin Rezoluția MSC.28(61) a Comitetului Securității Maritime la Londra la 11 decembrie 1992 și, respectiv, prin Rezoluția MEPC.55(33) a Comitetului pentru Protecția Mediului Marin la Londra la 30 octombrie 1992, prin Rezoluția MSC.50(66) a Comitetului Securității Maritime la Londra la 4 iunie 1996 și, respectiv, prin Rezoluția MEPC.69(38) a Comitetului pentru Protecția Mediului Marin la Londra la 10 iulie 1996 și prin Rezoluția MSC.58(67) a Comitetului Securității Maritime la Londra la 5 decembrie 1996 și, respectiv, prin Rezoluția MEPC.73(39) a Comitetului pentru Protecția Mediului Marin la Londra la 10 martie 1997, prevăzut în anexa nr. 1*).

Art. 2. — Se acceptă Amendamentele la Codul IBC, adoptate de Organizația Maritimă Internațională prin Rezoluția MSC.16(58) a Comitetului Securității Maritime la Londra la 24 mai 1990 și, respectiv, prin Rezoluția MEPC.40(29) a Comitetului pentru Protecția Mediului Marin la Londra la 16 martie 1990, prevăzute în anexa nr. 2*).

Art. 3. — Se acceptă Amendamentele la Codul IBC, adoptate de Organizația Maritimă Internațională prin Rezoluția MSC.102(73) a Comitetului Securității Maritime la Londra la 5 decembrie 2000 și, respectiv, prin rezoluțiile MEPC.79(43) a Comitetului pentru Protecția Mediului Marin la Londra la 1 iulie 1999 și MEPC.90(45) a Comitetului pentru Protecția Mediului Marin la Londra la 5 octombrie 2000, prevăzute în anexa nr. 3*).

Art. 4. — Constructorii de nave, producătorii de echipamente navale, armatorii și operatorii navelor-cisternă sub pavilion român construite la 1 iulie 1986 sau după această dată, utilizate pentru transportul în vrac al produselor chimice periculoase lichide, și personalul lor navigant, precum și alți factori implicați în transportul pe mare al acestui tip de produse sunt obligați să respecte prevederile cuprinse în reglementările prevăzute la art. 1–3.

Art. 5. — Ministerul Lucrărilor Publice, Transporturilor și Locuinței va lua măsurile necesare în vederea punerii în aplicare a reglementărilor prevăzute la art. 1–3.

Această lege a fost adoptată de Senat în ședința din 5 decembrie 2002, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
DORU IOAN TĂRĂCILĂ

Această lege a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 18 februarie 2003, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
VALER DORNEANU

București, 11 martie 2003.
Nr. 72.

*) Anexele nr. 1–3 se publică ulterior.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

privind promulgarea Legii pentru acceptarea Codului internațional pentru construcția și echipamentul navelor pentru transportul în vrac al produselor chimice periculoase (Codul IBC), adoptat de Organizația Maritimă Internațională prin Rezoluția MSC.4(48) a Comitetului Securității Maritime la Londra la 17 iunie 1983 și, respectiv, prin Rezoluția MEPC.19(22) a Comitetului pentru Protecția Mediului Marin la Londra la 5 decembrie 1985, astfel cum a fost modificat prin amendamentele ulterioare, precum și pentru acceptarea amendamentelor din 1990, 1999 și 2000 referitoare la acesta

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 99 alin. (1) din Constituția României,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru acceptarea Codului internațional pentru construcția și echipamentul navelor pentru transportul în vrac al produselor chimice periculoase (Codul IBC), adoptat de Organizația Maritimă Internațională prin Rezoluția MSC.4(48) a Comitetului Securității Maritime la Londra la 17 iunie 1983 și, respectiv,

prin Rezoluția MEPC.19(22) a Comitetului pentru Protecția Mediului Marin la Londra la 5 decembrie 1985, astfel cum a fost modificat prin amendamentele ulterioare, precum și pentru acceptarea amendamentelor din 1990, 1999 și 2000 referitoare la acesta și se dispune publicarea prezentului decret în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

ION ILIESCU

București, 7 martie 2003.
Nr. 113.

★

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E

pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 118/2002 privind punerea în valoare a plantațiilor vitipomicole abandonate

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se aprobă Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 118 din 25 septembrie 2002 privind punerea în valoare a plantațiilor vitipomicole abandonate, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 726 din 4 octombrie 2002, cu următoarele modificări:

1. Titlul ordonanței de urgență va avea următorul cuprins:

**„ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ
privind punerea în valoare a plantațiilor vitipomicole
și de hamei abandonate“**

2. Alineatul (1) al articolului 1 va avea următorul cuprins:

„Art. 1. — (1) Plantațiile vitipomicole și de hamei abandonate se atribuie, la cerere, în folosință gratuită asociațiilor agricole cu sau fără personalitate juridică, societăților agricole, persoanelor juridice, care dovedesc capacitate tehnică și financiară și care au în obiectul lor de activitate desfășurarea de activități agricole, precum și asociațiilor familiale și persoanelor fizice în vârstă de până la 40 de ani, autorizate potrivit legii.“

3. Articolul 2 va avea următorul cuprins:

„Art. 2. — În sensul prezentei ordonanțe de urgență, prin *plantații vitipomicole și de hamei abandonate* se înțelege suprafețele de teren plantate cu vii, pomi și hamei care nu sunt întreținute, au o uzură morală și fizică avansată, cu durată normală de funcționare neexpirată în conformitate cu prevederile legislației în vigoare, precum și cele cu durată normală de funcționare expirată, care prezintă posibilități de refacere a potențialului de producție.“

4. Articolul 3 va avea următorul cuprins:

„Art. 3. — (1) Plantațiile vitipomicole și de hamei abandonate, astfel cum au fost definite la art. 2, cărora li se aplică dispozițiile prezentei ordonanțe de urgență, sunt bunuri imobile aflate în proprietatea privată a statului sau a unităților administrativ-teritoriale.

(2) Plantațiile vitipomicole și de hamei abandonate, aflate în domeniul privat al statului, în administrarea societăților comerciale cu capital integral sau majoritar de stat din agricultură, care nu fac obiectul retrocedării potrivit legislației din domeniul fondului funciar, vor fi atribuite în folosință gratuită persoanelor prevăzute la art. 1 alin. (1) de către Agenția Domeniilor Statului, în baza hotărârii adunării generale a acționarilor din aceste societăți.

(3) Se mandatează reprezentanții statului în adunarea generală a acționarilor la societățile comerciale prevăzute la alin. (2) să voteze atribuirea în folosință gratuită a plantațiilor vitipomicole și de hamei abandonate, aflate în patrimoniul acestora.

(4) Plantațiile vitipomicole și de hamei abandonate, aflate în proprietatea privată a unităților administrativ-teritoriale, vor fi atribuite în folosință gratuită persoanelor prevăzute la art. 1 alin. (1) de către consiliile locale.

(5) Plantațiile vitipomicole și de hamei abandonate, prevăzute la alin. (2) și (4), care au fost ipotecate pentru garantarea unor împrumuturi de la bănci și care nu fac obiectul retrocedării potrivit legislației din domeniul fondului funciar, vor fi atribuite în folosință gratuită persoanelor prevăzute la art. 1 alin. (1), cu acordul prealabil al băncilor finanțatoare respective.

(6) Specialiștii din direcțiile generale pentru agricultură și industrie alimentară, institutele și stațiunile de cercetare de

profil vitipomicol, oficiile județene de cadastru, geodezie și cartografie și reprezentanții consiliilor locale vor identifica plantațiile vitipomicole și de hamei abandonate, aflate în proprietatea privată a statului sau a unităților administrativ-teritoriale, în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență.”

5. **Articolul 4 va avea următorul cuprins:**

„Art. 4. — (1) Atribuirea în folosință gratuită a plantațiilor vitipomicole și de hamei abandonate persoanelor prevăzute la art. 1 alin. (1) se face în baza unui contract-cadru aprobat prin hotărâre a Guvernului, pe care acestea îl încheie cu Agenția Domeniilor Statului și cu consiliile locale, după caz, pentru o perioadă de 5 ani.

(2) Persoanele prevăzute la art. 1 alin. (1) au obligația de a reface potențialul de producție al plantațiilor vitipomicole și de hamei preluate în folosință gratuită, într-o perioadă de 3 ani, pentru vita de vie nobilă și hamei, și de 5 ani, pentru pomii fructiferi.

(3) Persoanele prevăzute la art. 1 alin. (1) beneficiază, potrivit legii, de facilități financiare și subvenții pe produs pe perioada folosinței gratuite a plantațiilor vitipomicole și de hamei.

(4) În cazul nerespectării obligațiilor contractuale de către persoanele prevăzute la art. 1 alin. (1) rezilierea contractului se face în mod unilateral de către unitățile cu care au fost încheiate contractele de atribuire în folosință gratuită a plantațiilor vitipomicole și de hamei.”

Această lege a fost adoptată de Senat în ședința din 6 februarie 2003, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

PREȘEDINTELE SENATULUI
NICOLAE VĂCĂROIU

Această lege a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 18 februarie 2003, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
VALER DORNEANU

București, 12 martie 2003.
Nr. 77.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

DECRET

privind promulgarea Legii pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 118/2002 privind punerea în valoare a plantațiilor vitipomicole abandonate

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 99 alin. (1) din Constituția României,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 118/2002 privind punerea în valoare a plantațiilor vitipomicole abandonate și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
ION ILIESCU

București, 11 martie 2003.
Nr. 120.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 82**

din 25 februarie 2003

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 43 alin. 3 din Codul familiei

Nicolae Popa	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Nicolae Cochinescu	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Lucian Stăngu	— judecător
Ioan Vida	— judecător
Paula C. Pantea	— procuror
Mihaela Senia Costinescu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 43 alin. 3 din Codul familiei, excepție ridicată de Maria Ciordaș în Dosarul nr. 9.264/2002 al Judecătoriei Timișoara.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca fiind neîntemeiată, susținând că textul de lege criticat nu contravine dreptului la viață intimă, familială și privată sau prevederilor constituționale privind protecția copiilor și a tinerilor, întrucât dreptul părintelui de a avea legături personale cu copilul său nu reprezintă decât un mijloc prin intermediul căruia părintele își poate îndeplini obligațiile care îi incumbă față de minor.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 18 iunie 2002, pronunțată în Dosarul nr. 9.264/2002, **Judecătoria Timișoara a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 43 alin. 3 din Codul familiei**, excepție ridicată de Maria Ciordaș.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autoarea susține că sunt încălcate prevederile constituționale invocate, întrucât pe calea unei acțiuni de stabilire a programului de vizitare a minorului se poate dispune, potrivit art. 43 alin. 3 din Codul familiei, încuviințarea vizitării acestuia și chiar luarea la domiciliul părintelui divorțat căruia nu i-a fost încredințat copilul, fără a se ține seama de dreptul minorului de a refuza orice contact cu acest părinte.

Judecătoria Timișoara, exprimându-și punctul de vedere, consideră excepția de neconstituționalitate ca fiind neîntemeiată. Se arată că, potrivit dispozițiilor Codului familiei, ambii părinți au drepturi și obligații față de copiii lor minori, în exercițiul cărora bărbatul și femeia au drepturi egale. De asemenea, părinții sunt datori să îngrijească de copil, fiind obligați să crească copilul, să se preocupe de sănătatea și dezvoltarea lui fizică, de educarea, învățătura și pregătirea profesională a acestuia. Aceste îndatoriri trebuie să se exercite de către ambii părinți în mod continuu și nemijlocit, în conformitate cu interesul superior al minorului.

Chiar și în ipoteza în care minorul refuză păstrarea legăturilor personale cu părintele, în măsura în care din cercetările efectuate în cauză nu rezultă că astfel de

legături ar pune în primejdie dezvoltarea fizică, morală sau intelectuală a copilului, instanța poate admite cererea părintelui divorțat căruia nu i-a fost încredințat copilul, având în vedere că dezvoltarea psihică și fizică a minorului nu este încă suficientă pentru a îi permite acestuia să discearnă între ceea ce este și ceea ce nu este în interesul său.

Potrivit dispozițiilor art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, precum și Guvernului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate ridicată. De asemenea, în conformitate cu dispozițiile art. 18¹ din Legea nr. 35/1997, cu modificările ulterioare, s-a solicitat punctul de vedere al Avocatului Poporului.

Guvernul arată că părinții divorțați păstrează drepturile și îndatoririle părintești, însă exercițiul acestora de către părintele divorțat căruia nu i-a fost încredințat copilul suferă „anumite limitări și particularități“. Însă acest părinte continuă a avea dreptul și a fi ținut de îndatorirea de a crește copilul, dreptul la păstrarea legăturilor personale dintre părinte și copil fiind expresia principiului constituțional al respectării dreptului la viața de familie, precum și a principiului protecției speciale a drepturilor copiilor. Prin urmare, excepția de neconstituționalitate este considerată ca fiind neîntemeiată.

Avocatul Poporului apreciază că art. 43 alin. 3 din Codul familiei prevede mijlocul legal pus la dispoziția părintelui divorțat căruia nu i s-a încredințat copilul pentru a-și putea îndeplini obligațiile sale față de copilul său minor. „Această măsură are caracter accesoriu în raport cu cea a încredințării copiilor, permițând exercitarea în mod direct a supravegherii, ajutorării și îndrumării minorilor, chiar și în ipoteza în care minorul refuză păstrarea legăturilor personale cu părintele căruia nu i-a fost încredințat“. Se mai arată că textul de lege criticat se subscie prevederilor Declarației drepturilor copilului, adoptată de Adunarea Generală a O.N.U. la 20 noiembrie 1959, precum și Convenției internaționale cu privire la drepturile copilului.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului și al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională este competentă, potrivit dispozițiilor art. 144 lit. c) din Constituție și ale art. 1 alin. (1), ale art. 2, 3, 12 și 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate cu care a fost sesizată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie art. 43 alin. 3 din Codul familiei, text de lege care are următorul conținut:

— Art. 43 alin. 3: „*Părintele divorțat, căruia nu i s-a încredințat copilul, păstrează dreptul de a avea legături personale cu*

acesta, precum și de a veghea la creșterea, educarea, învățătura și pregătirea lui profesională.“

Textele constituționale invocate de autorul excepției ca fiind încălcate au următoarea redactare:

— Art. 26: „(1) *Autoritățile publice respectă și ocrotesc viața intimă, familială și privată.*“

(2) *Persoana fizică are dreptul să dispună de ea însăși, dacă nu încalcă drepturile și libertățile altora, ordinea publică sau bunele moravuri.*“;

— Art. 45: „(1) *Copiii și tinerii se bucură de un regim special de protecție și de asistență în realizarea drepturilor lor.*“

(2) *Statul acordă alocații de stat pentru copii și ajutoare pentru îngrijirea copilului bolnav ori handicapat. Alte forme de protecție socială a copiilor și a tinerilor se stabilesc prin lege.*

(3) *Exploatarea minorilor, folosirea lor în activități care le-ar dăuna sănătății, moralității sau care le-ar pune în primejdie viața ori dezvoltarea normală sunt interzise.*

(4) *Minorii sub vârsta de 15 ani nu pot fi angajați ca salariați.*

(5) *Autoritățile publice au obligația să contribuie la asigurarea condițiilor pentru participarea liberă a tinerilor la viața politică, socială, economică, culturală și sportivă a țării.*“

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că textul de lege dedus controlului utilizează termenul de drepturi ale părintelui divorțat, căruia nu i s-a încredințat copilul, dar care păstrează dreptul de a avea legături personale cu acesta și de a veghea la creșterea, educarea, învățătura și pregătirea lui profesională în opoziție cu terțele persoane și, în special, cu celălalt părinte, căruia i s-a încredințat copilul și care este debitorul obligațiilor corelative, fiind ținut să-i asigure fostului său soț, care și-a păstrat calitatea de părinte, realizarea efectivă a drepturilor conferite de lege. O atare conduită cooperantă este impusă de împrejurarea că drepturile menționate constituie, în realitate, mijloace pentru îndeplinirea obligațiilor pe care le are orice părinte față de copilul său și care subzistă atâta timp cât părintele nu este decăzut din drepturile părintești. Astfel, prin derogare de la regula potrivit căreia orice drept dă expresie unui interes legitim, dreptul părintelui de a avea legături personale cu minorul este recunoscut în considerarea interesului exclusiv al copilului.

Împrejurarea invocată de autoarea excepției, și anume aceea că minorul este ostil menținerii relațiilor personale cu celălalt părinte, este departe de a constitui un argument în susținerea excepției de neconstituționalitate.

În imensa majoritate a cazurilor părinții au față de copiii lor profunde sentimente de afecțiune, generozitate și altruism, chiar dacă, uneori, exprimarea acestora poate induce

într-un psihic infantil și în prezența lipsei sau insuficienței discernământului impresia contrară. Astfel, severitatea sau exigența unui părinte, motivate și impuse de rațiuni benefice, pot genera ostilitatea copilului, în condițiile în care părinții sunt despărțiți, iar celălalt părinte este, prin comparație, deosebit de concesiv. Mai mult, se poate întâmpla, în asemenea situații, ca părintele căruia i-a fost încredințat copilul să se defuleze, transmitându-i acestuia ostilitatea pe care o resimte față de fostul soț, care, deși, poate întemeiată din punctul său de vedere, nu este de natură să îl descalifice pe acesta din urmă ca părinte, fiind lipsită de justificare din punctul de vedere al copilului. Prin urmare, instabilitatea afectivă și emoțională a minorului, pe fondul unei imaturități psihice și a lipsei experienței de viață, îl privează pe acesta de posibilitatea de a sesiza care este adevăratul său interes și, adesea, de a discerne între bine și rău. Aceasta este rațiunea în considerarea căreia legiuitorul, pentru a-l proteja pe minor, a instituit prezumția lipsei de discernământ până la vârsta de 14 ani, iar între vârsta de 14 și 18 ani, l-a prezumat cu discernământul diminuat, conferindu-i capacitate de exercițiu restrânsă.

Sub acest aspect, a recunoaște copilului un drept de veto la valorificarea drepturilor atribuite de lege părintelui său echivalează cu nesocotirea, pe de o parte, a logicii și finalității textului de lege dedus controlului și, pe de altă parte, a întregii reglementări în materie, cu care acesta se coroborează.

Curtea constată că susținerea potrivit căreia art. 43 alin. 3 din Codul familiei contravine prevederilor constituționale consacrate de art. 26 alin. (1) și de art. 45 alin. (1) nu poate fi reținută, cu atât mai mult cu cât reglementarea criticată instituie o modalitate prin care autoritățile publice își îndeplinesc obligațiile de a respecta și ocroti viața intimă, familială și privată, constituind totodată o componentă a regimului special de protecție și asistență a copiilor și tinerilor în realizarea drepturilor lor. În ceea ce privește încălcarea art. 26 alin. (2) din Constituție, este evident că prin persoana fizică îndreptățită să dispună de ea însăși legiuitorul constituant a avut în vedere individul matur, dotat cu discernământ și suficientă experiență de viață, care are posibilitatea de a-și valorifica acest drept în deplină cunoștință de cauză, ceea ce nu se regăsește în persoana unui minor, lipsit de capacitate de exercițiu.

Referitor la criticile de neconstituționalitate formulate de autoarea excepției prin raportare la art. 45 alin. (2)—(5) din Constituție, Curtea constată că acestea nu au relevanță față de dispozițiile art. 43 alin. 3 din Codul familiei.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 23 și al art. 25 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

D E C I D E:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 43 alin. 3 din Codul familiei, excepție ridicată de Maria Ciordaș în Dosarul nr. 9.264/2002 al Judecătorei Timișoara.

Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 25 februarie 2003.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **NICOLAE POPA**

Magistrat-asistent,
Mihaela Senia Costinescu

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

AUTORITATEA PENTRU PRIVATIZARE ȘI
ADMINISTRAREA PARTICIPAȚIILOR STATULUI

ORDIN privind instituirea procedurii de administrare specială la Societatea Comercială „Solventul” — S.A. Timișoara

În temeiul prevederilor art. 16 din Legea nr. 137/2002 privind unele măsuri pentru accelerarea privatizării, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 215 din 28 martie 2002, modificată și completată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 208/2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 961 din 28 decembrie 2002 și ale art. 18 alin. (2) din Regulamentul de organizare și funcționare a Autorității pentru Privatizare și Administrarea Participațiilor Statului, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 678/2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 437 din 6 august 2001,

în vederea stabilirii modului de administrare și gestionare, precum și a măsurilor ce trebuie luate pentru accelerarea procesului de privatizare la Societatea Comercială „Solventul” — S.A. Timișoara,

ministrul Autorității pentru Privatizare și Administrarea Participațiilor Statului emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se instituie procedura de administrare specială în perioada de privatizare la Societatea Comercială „Solventul” — S.A. Timișoara, denumită în continuare *societate comercială*, cu sediul în municipiul Timișoara, Str. Gării nr. 25, județul Timiș, înmatriculată la Oficiul registrului comerțului sub nr. J35/222/1991, începând cu data publicării prezentului ordin în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 2. — (1) Pe durata administrării speciale în perioada privatizării administratorul special are atribuțiile stabilite prin mandatul special acordat de ministrul Autorității pentru Privatizare și Administrarea Participațiilor Statului.

(2) Conținutul mandatului prevăzut la alin. (1) va cuprinde în principal, dar fără a se limita la acestea, următoarele atribuții:

a) luarea unor măsuri de administrare, gestionare și supraveghere financiară a societății comerciale, cu accent pe:

— situația îndeplinirii principalilor indicatori economico-financiar și de performanță;

— identificarea unor active neutilizate care pot fi transferate/vândute;

— inventarierea datoriilor societății comerciale, precum și a plăților restante, în structura lor;

— inventarierea creanțelor pe care societatea comercială le are de recuperat;

— cunoașterea situației litigiilor care grevează asupra societății comerciale;

— inventarierea activelor posibil a fi revendicate;

b) notificarea tuturor creditorilor bugetari în sensul instituirii procedurii de administrare specială în perioada de

privatizare, în vederea neînceperii/suspendării de către aceștia a oricăror măsuri de executare silită împotriva societății comerciale;

c) solicitarea organelor teritoriale ale Ministerului Finanțelor Publice, pentru bugetul de stat, și ale celorlalte ministere și instituții, pentru bugetul asigurărilor sociale de stat, bugetele fondurilor speciale, precum și ale autorităților administrației publice locale, pentru bugetele locale, de a elibera certificatele de obligații bugetare necesare acordării facilităților prevăzute de Legea nr. 137/2002 privind unele măsuri pentru accelerarea privatizării, cu modificările și completările ulterioare;

d) solicitarea furnizorilor de servicii pentru întocmirea graficelor de reeșalonare a datoriilor restante, respectarea acestora și efectuarea plăților facturilor curente;

e) respectarea disciplinei economico-financiare prin luarea unor măsuri pentru întărirea acesteia.

Art. 3. — La data instituirii procedurii de administrare specială se instituie și procedura de supraveghere financiară a Societății Comerciale „Solventul” — S.A. Timișoara, în conformitate cu dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 208/2002 pentru modificarea și completarea Legii nr. 137/2002 privind unele măsuri pentru accelerarea privatizării.

Art. 4. — Procedura de administrare specială în perioada de privatizare încetează la data transferului dreptului de proprietate asupra acțiunilor în situația privatizării societății comerciale sau la data stabilită prin ordin al ministrului Autorității pentru Privatizare și Administrarea Participațiilor Statului.

Ministrul Autorității pentru Privatizare și Administrarea Participațiilor Statului,
Ovidiu Tiberiu Mușetescu

București, 13 martie 2003.

Nr. 13.

AUTORITATEA PENTRU PRIVATIZARE ȘI
ADMINISTRAREA PARTICIPAȚIILOR STATULUI

ORDIN privind instituirea procedurii de administrare specială la Societatea Comercială „Ceritex” — S.A. Brașov

În temeiul prevederilor art. 16 din Legea nr. 137/2002 privind unele măsuri pentru accelerarea privatizării, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 215 din 28 martie 2002, modificată și completată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 208/2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 961 din 28 decembrie 2002,

și ale art. 18 alin. (2) din Regulamentul de organizare și funcționare a Autorității pentru Privatizare și Administrarea Participațiilor Statului, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 678/2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 437 din 6 august 2001,

în vederea stabilirii modului de administrare și gestionare, precum și a măsurilor ce trebuie luate pentru accelerarea procesului de privatizare la Societatea Comercială „Ceritex” — S.A. Brașov,

ministrul Autorității pentru Privatizare și Administrarea Participațiilor Statului emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se instituie procedura de administrare specială în perioada de privatizare la Societatea Comercială „Ceritex” — S.A. Brașov, denumită în continuare *societate comercială*, cu sediul în municipiul Brașov, Șos. Cristianului nr. 12, județul Brașov, înmatriculată la Oficiul registrului comerțului sub nr. J8/367/1994, începând cu data publicării prezentului ordin în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 2. — (1) Pe durata administrării speciale în perioada privatizării administratorul special are atribuțiile stabilite prin mandatul special acordat de ministrul Autorității pentru Privatizare și Administrarea Participațiilor Statului.

(2) Conținutul mandatului prevăzut la alin. (1) va cuprinde în principal, dar fără a se limita la acestea, următoarele atribuții:

a) luarea unor măsuri de administrare, gestionare și supraveghere financiară a societății comerciale, cu accent pe:

— situația îndeplinirii principalilor indicatori economico-financiar și de performanță;

— identificarea unor active neutilizate care pot fi transferate/vândute;

— inventarierea datoriilor societății comerciale, precum și a plăților restante, în structura lor;

— inventarierea creanțelor pe care societatea comercială le are de recuperat;

— cunoașterea situației litigiilor care grevează asupra societății comerciale;

— inventarierea activelor posibil a fi revendicate;

b) notificarea tuturor creditorilor bugetari în sensul instituirii procedurii de administrare specială în perioada de privatizare, în vederea neînceperii/suspendării de către aceștia

a oricăror măsuri de executare silită împotriva societății comerciale;

c) solicitarea organelor teritoriale ale Ministerului Finanțelor Publice, pentru bugetul de stat, și ale celorlalte ministere și instituții, pentru bugetul asigurărilor sociale de stat, bugetele fondurilor speciale, precum și ale autorităților administrației publice locale, pentru bugetele locale, de a elibera certificatele de obligații bugetare necesare acordării facilităților prevăzute de Legea nr. 137/2002 privind unele măsuri pentru accelerarea privatizării, cu modificările și completările ulterioare;

d) solicitarea furnizorilor de servicii pentru întocmirea graficelor de reeșalonare a datoriilor restante, respectarea acestora și efectuarea plăților facturilor curente;

e) respectarea disciplinei economico-financiare prin luarea unor măsuri pentru întărirea acesteia.

Art. 3. — La data instituirii procedurii de administrare specială se instituie și procedura de supraveghere financiară a Societății Comerciale „Ceritex” — S.A. Brașov, în conformitate cu dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 208/2002 pentru modificarea și completarea Legii nr. 137/2002 privind unele măsuri pentru accelerarea privatizării.

Art. 4. — Procedura de administrare specială în perioada de privatizare încetează la data transferului dreptului de proprietate asupra acțiunilor în situația privatizării societății comerciale sau la data stabilită prin ordin al ministrului Autorității pentru Privatizare și Administrarea Participațiilor Statului.

Ministrul Autorității pentru Privatizare și Administrarea Participațiilor Statului,
Ovidiu Tiberiu Mușetescu

București, 13 martie 2003.
Nr. 14.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2–4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București, cont nr. 2511.1–12.1/ROL Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București și nr. 5069427282 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București (alocat numai persoanelor juridice bugetare).

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1, bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 411.97.54, tel./fax 410.77.36.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 490.65.52, 335.01.11/2178 și 402.21.78, E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro